

har udtalt dem. Det ærede Medlem maa erindre, paa hvilken Maade den omhandlede Udtalelse fremkom fra mig, og han maa tillige erindre, at jeg ikke brugte Udtrykkene i den Forstand, hvori han citerede dem. Jeg sagde: ganske unge Mennesker, for ikke at sige Drengene, men jeg har ikke omtalt dem som Drengene. Jeg skal nu sige, hvorfor jeg har brugt dette Udtryk. Det var, fordi det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) brugte som et Argument, at man efter Lovforslaget kunde faae Lieutenanter i en tilstrækkelig ung Alder. Det var dette Udtryk, som jeg udtalte mig imod, og jeg fastholder endnu det Uheldige deri, thi det er ikke alene overfor de Menige, men ogsaa overfor de ældre Underofficerer, at der derved kommer et uheldigt Forhold tilstede. Jeg taler af Erfaring, naar jeg siger, at det ikke er saa sjældent, at man fra Underofficerer hører netop det Udtryk, som jeg brugte, og det nedbryder Disciplinen, som de Herrer tale saa meget om. Der er Intet, som bedre opretholder Disciplinen, end naar Folkene have Agtelse for deres Befalingsmænd, thi man kommer ikke let afsted — for at bruge et almindeligt Udtryk — med den Guld, som man skal slæbe i Skoven. Naar Folkene have Agtelse for deres Befalingsmænd, kommer Disciplinen af sig selv, og det er kun i den Forstand, at jeg har brugt Udtrykket.

Winther: Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Løvmoes) vil jeg kun sige, at han maaske ikke har hørt, at jeg selv før rettede min første Udtalelse, idet jeg nemlig erkjendte, at det var en Feiltagelse, at han skulde have sagt, at vi skulde tage Parti; min Mening var, at han havde sagt, at vi kunde blive tvungne til at tage Parti. — Sjøvrigt glædede det mig at høre, at ogsaa det ærede Medlem tænkte sig, at det kunde være ønskeligt, om vi kunde komme til at indtage en anerkjendt neutral Stilling, og naar det ærede Medlem er enig deri, kan det jo fra hans Side ikke være sagt til Forkleinselse for Ideen, at den møder Smil og Skuldertærf. Hvorfor skulde man ogsaa trække paa Skuldrene ad en Ide som denne, naar der i det europæiske Samfund findes Stater, som indtage en saadan Stilling. Forøvrigt kan den Dmstændighed, at man ikke kan beholde Fred længere, end Ens Nabo vil, selv om man ogsaa er en anerkjendt neutral Stat, efter min Mening ikke være nogen Grund til ikke at forfølge Formaalet videre, thi, selv om der ogsaa skulde kunne ske et saadant Overgreb, have vi dog endog under det sidste store Sammenstød i Europa set Exempel paa, at Neutraliteten er bleven agtet lige overfor Stater, som vare meget mindre end nogen af de to Kolosjer, som stødte sammen, og hvorfor skulde det da ikke ogsaa i mange andre Tilfælde være til Betyggelse at være neutral? (N. P. Jensen: Det er ikke rigtigt!) Ja, mine Herrer, jaameget er dog vist, at det ikke har vundet sig som en Kjendsgjerning, at de fjendtlige Hære ere gaaede ind over Grændsen enten i Belgien eller i Schweiz, og

det er det, som jeg paastaar. Der er imidlertid ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg ønsker, at vi kunde komme til at indtage en saadan Stilling, og det er den, at det forekommer mig, at der ikke, saa længe vi ikke ere komne dertil, kan komme No i vort Folk. Der er en Sygdelighed tilstede, som forresten ganske vist har en adel Grund, men der vil derved fremkomme en anden og mere rolig Betragtning, som vil være bedre for et sundt Folkelivs Udvikling, end den, der er tilstede, saa længe man hver anden Dag tror, at man nu kan tage med Magt, hvad man ønsker, medens man hver anden Dag strammes tilbage og maa sige: Det lader sig ikke gjøre. Denne Bølgegang imellem Frygt og Haab, imellem Uttraa og Tilbagevigen, tror jeg er meget skadelig for vort Folks Udvikling, og det er endnu en Grund, hvorfor jeg ønsker, at den neutrale Stilling maatte blive anerkjendt for vort Land.

N. P. Jensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Da det ærede Medlem har havt Ordet tre Gange, skal jeg lade afstemme derover.

Med den foretagne Afstemning meddelte Thinget enstemmig med 54 Stemmer sit Samtykke til, at der paany maatte gives det nævnte Medlem Ordet.

N. P. Jensen: Jeg formoder, at det ærede Medlem ved sit Exempel fra sidste Krig sigtede til Belgien? (Winther: Belgien og Schweiz!) Ja, jeg holder mig nu til Belgien. Naar det ærede Medlem mente, at Belgien var sikret derigjennem, at det var erklæret for neutralt, skal jeg opluse om, at der i det Felttog, som endte med Sedan, den 30te August fra den preussiske Overkommando blev givet Ordre til, at de preussiske Tropper, naar man i de følgende Dage kom i Kæft med de franske Tropper, og disse gik ind paa belgisk Territorium, skulde, hvis de ikke øieblikkelig bleve afvæbnede, følge efter dem, saa snart de kom over Grændsen. (Winther: Det er ikke saa urimeligt!) Ja, der var dog altsaa kun et ganske lille Skridt fra, at man ikke havde respekteret den belgiske Neutralitet; det kom til at bero paa en Tilfældighed.

Winther: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Da det ærede Medlem har havt Ordet to Gange, skal jeg ligeledes for hans Bedkommende lade foretage Afstemning.

Med den foretagne Afstemning meddelte Thinget med 47 Stemmer mod 7 sit Samtykke til, at der gaves det nævnte Medlem Ordet.